NOTICIES

En sessió del 4 d'Abril s'acordà donar una nova ordenació als obgectes arqueològichs que constitueixen lo Museu de Santa Agatha, pertanyents a la Reyal Academia los uns, y altres a la Comissió Provincial de Monuments. Motivà l'acort, la imposibilitat material en que s'està de colocar les noves adquisicions, d'una manera digna y ordenada, per trovar-se massa aglomerats los obgectes de dit Museu. Jà's feu indispensable haver d'habilitar, fa temps, per la part lapidaria y escultòrica, lo pati central del Arxiu de la Corona d'Aragó.

Lo Sr. Carreras y Bulbena llegí, en aquesta sessió, dos monografíes: la primera, sobre María Josepha Pignatelli y Aymerich, y la segona, sobre la òpera «Zenobia in Palmira», representada a la sala de Llotja, en presencia de Carles III, arxiduch d'Austria, durant la sua estada en aquesta Ciutat.

—

En sessió del 25 d'Abril, s'acordà designar lo Sr. President, a fi de que s'entrevistés ab la Comissió de Monuments y Junta de Museus de Barcelona, per formar un plan d'unificació de Museus, a base de conservar sempre, aquesta Academia, la proprietat dels obgectes que li pertanyen y d'obtenir representació én l'organisme general dels Museus de Barcelona.

—

Lo diumenge 30 d'Abril s'efectuà en la Universitat, la recepció pública y solemnial del acadèmich numerari Mossèn Jaume Barrera y Escudero, qui ocupa lo sitial de N'Antoni Elías de Molins. Fou lo tema del seu discurs «La biblioteca del Seminari Conciliar y'ls Torres Amat». En nom de la Academia li respongué En Ramon Miquel y Planas.

—

En la sessió de Junta Directiva celebrada lo 3 de Maig de 1922, lo secretari D. Daniel Girona posà en son cone-

xement, que, devent partir de Barcelona vers Padua (Italia) per assistir al VII Centenari de la fundació d'aquella Universitat, celebrador del 14 al 17 del corrent mes, passarà un mes fora, y per tant, que convindría li sigués nomenat substitut per la Secretaría, ab caràcter interí. La Junta Directiva acordà nomenar Secretari interí En Joseph Rafel Carreras y Bulbena y posar-ho en conexement de la Academia en la primera sessió que celebrés.

—

L'acadèmich Sr. Carreras y Bulbena, en sessió de 16 de Maig, llegí una part del seu trevall sobre los orígens de la present Corporació en lo segle XVII, que titulà «La Academia Desconfiada y sos Acadèmichs», lo qual se publica en lo present BUTLLETÍ.

—

Lo 18 de Maig, l'Academia celebrà una visita oficial ab la Comissió Municipal de Reforma, presidida per l'alcalde Sr. Marqués d'Alella, a la casa que la Academia poseeix al carrer del Cassador y a la muralla y torra romana del carrer de Baseya, que formen part de la mateixa casa. Una comissió que la constituíren los Srs. Casades y Gramatxes, Pin y Soler, Domènech y Montaner y Bonaventura Bassegoda, ab lo President Sr. Carreras y Candi, representà a la Academia en la susdita visita oficial. Se determinà la oportunitat de deixar convenientment arreglada tota la muralla romana, y lo frontis de la casa que dona al carrer que fou de Baseya subvenint l'Ajuntament a les despeses, puix se tracta d'una obra de gran conveniencia, y per la que la Ciutat ja hi té fets grans sacrificis.

—

Lo diumenge 28 de Maig, en la Universitat tinguè lloch la recepció del acadèmich numerari En Francesch Matheu y Fornells, succehint a En Francesch Ubach y Vinyeta. Son discurs, en vers, es un bell cant a la tradició literaria de la present Academia. Li donà la benvinguda en nom de nostra Corporació, En Ramón D. Perés.

—

A conseqüencia del acort prés en la sessió del 16 de Maig, de recullir la herencia espiritual dels acadèmichs ilus-

tres En Marian Aguiló y En Joseph Balari, y protestar d'algún dels conceptes expressats per lo Sr. Ruyra en lo discurs dels Jochs Florals d'enguany, s'aprovà en la sessió del 6 de Juny, trametre la comunicació següent, al Honorable Consistori dels Jochs Florals:

Honorables Senyors:

La Reyal Academia de Bones Lletres en tota sa llarga existencia ja quasi dues voltes secular, ha vingut constituhint per Catalunya el nucli més poderós d'atracció de quantes activitats s'han manifestat en la nostra terra, encaminades a estudiar históricament les seves llengua y literatura. Abans de la restauració dels Jochs Florals y per ben llarga estona, fou la nostra institució l'únich refugi de les lletres catalanes aleshores dolorosament atuhides, davant del esclat enlluernador de la literatura de Castella. Encara direm més: la matexa restauració dels Jochs fou en certa manera obra de la Academia de Bones Lletres, per quant a elements d'aquesta's degué la iniciativa de 1859 que dugué com a conseqüencia l'establiment de la gaya consuetut, que pel maig de cada any fa d'un diumenge la festa majór de la Poesía Catalana.

Durant més de mitg segle les dues institucions han conviscut en perfecta armonía realisant en esferes prou definides una tasca paralela y igualment gloriosa: els Jochs Florals han actuat de desvetllador de la conciencia catalana atrayentla irresistiblement cap al conreu de la llengua popular, la qual han dignificat fentla instrument de bellesa literaria y de fruició estètica accessible a tothom; l'Academia reservant-se per a si aquelles altres activitats més austeres: els estudis d'especialisació, les investigacions monogràfiques, disciplines que no solen interessar directament al gros públich.

Entenent, donchs, l'Academia de Bones Lletres que la seva especial missió era procurar continuament, a l'obra de la Renaixensa de les Lletres Catalanes, les aportacions de caràcter documental y tradicional que podíen revestir a la gloriosa creuada restauradora, d'una força y d'un prestigi que arrenquen de la nostra Historia matexa, ha vist sempre com la poxanta institució floralesca anava arrelant de día en día en nostre pays, y treya, un any darrera l'altre, en ses més altes branques la bella florida primaveral, si diversa sempre y en apariencia sempre nova, inspirada constantment en un respecte a la tradició y a la historia literaria que l'Academia de Bones Lletres, per sa part, s'esforçava en posar de manifest y en fer valdre als ulls de tothom. Y axi fins al present hem pogut considerar que entre les dues Institucions s'era mantinguda viva aquella inteligent colaboració del principi, a la que may no havien fet mancament ni'ls uns ni'ls altres, gelosos tots del bé de Catalunya y conscients de llur comú responsabilitat davant de la Historia.

Emperò enguany, mólt honorables senyors, un fet ha vingut a produhirse que ha degut afectar fondament a la Reyal Academia de Bones Lletres: des de la presidencia dels Jochs Florals s'ha proclamat, en certa manera, rompuda aquella sagrada unió ab la que tots ens enfortíem y s'ha llençat, indirectament contra la nostra Academia y contra l'esperit de Tradició qu'ella representa, una afirmació insidiosa de caducitat, y, lo qu'es més greu, una recusació total de la seva obra. No altre cosa, en efecte, significa'l dir, com s'ha dit públicament en la festa dels Jochs Florals d'enguany, que la tradició dels Labernia, dels Balari, dels Aguiló, antichs membres de la nostra Academia, podía amparar y servir de justificant a les arbitraries y mal assenyades modificacions llingüístiques que, nascudes fa alguns anys de la exaltada activitat revolucionaria d'un cert cenacle editorial, han obtingut posteriorment el favor, que de cap manera merexien, d'un semi reconexement d'oficialitat.

Es clar que, volguent ésser condescendents, trobaríem que no caldria potser fer un gran cas d'una opinió personal, formulada especiosament en els termes de: *Va semblarme* (el gramàtich iniciador de la revolució llingüística) *un digne successor dels grans mestres Labernia, Aguiló y Balari.* Mes qui, des de lloch tan visible com la presidencia dels Jochs Florals y en tan solemnial ocasió com la festa anyal dels matexos, aventura una semblant asseveració, si es de bona fè que ho fa (y d'axó no debem dubtarne), prova que atribueix a la seva opinió, sols per ésser seva, una gran virtualitat y força decisiva. Y es contra aquesta pretenció que s'axeca, ab tota la virilitat d'una tradició filològica que sols ella pot lògicament invocar, aquesta Reyal Academia de Bones Lletres, protestant ab tota energía d'aytal declaració y del fet inexplicable de que semblant proclamació d'infalibilitat a benefici d'una personalitat determinada hagi pogut ésser feta en circumstancies que reclamen del ben intencionat panegirista una mólt major circunspecció.

Que Deu guardi, mólt honorables senyors, la vostra vida per llarchs anys, al major bé de Catalunya.

—

En la sessió ordinaria del 20 de Juny, l'acadèmich En Joseph M.ª Roca llegí alguns fragments del seu trevall «Medicofilia del rey En Pere III», ahont se descriuen fets del dit Monarca relacionats ab la medicina.

—

S'han rebut en la present Academia les obres següents:

Historia de la Universidad de Valladolid, t. IV («Hacienda Universitaria y jurisdicción del Rector»), per Mariano Alcocer.

Real Academia Sevillana de Buenas Letras: «Discurso necrológico del académico M. I. Sr. D. Juan T. Muñoz Pabón, canónigo lectoral de la S. I. C.», per D. Antonio Muñoz y Torrado, Pbre.

Real Academia Sevillana de Buenas Letras: «Discursos leídos por los señores D. Manuel Velasco de Pando y D. Santiago Montoto en la recepción solemne del primero el día 19 de Febrero de 1922».

Diccionari de la rima de la Llengua catalana, per Félix Quer y Cassart, Pbre.

Sant Vicens de Sarrià, per Ferrán de Segarra.

Ekon Fran Främmandé Parnasser, per Göran Björkman.

Luis Vives, el gran Valenciano (1492-1540), per Foster Watson.

Historia de la Universidad de Valladolid, t. 3.º («Expedientes de provisiones de Cátedras»), per Mariano Alcocer.

II Congreso de Historia de la Corona de Aragón (Actas y Memorias), vol. I.

Guía histórico-descriptiva del Archivo de la Corona de Aragón en Barcelona, por D. Eduardo González Hurtebise, jefe de dicho Archivo.